

"ΟΙ ΟΝΕΙΡΟΥΛΗΔΕΣ"

"Η Ρόζα και ο μικρός Κωστάκης σώζουν τα
✿ Πασχαλινά Αυγά" ✿

της Τζένης Κοσμίδου

Παραμυθοχώρα

Ο Παραμυθένιος
κόσμος των παιδιών

**Η Ρόζα και ο μικρός Κωστάκης σώζουν
τα Πασχαλινά Αυγά**

Σειρά: «Οι Ονειρούληδες» Παιδικά Βιβλία

Τίτλος: «Η Ρόζα και ο μικρός Κωστάκης, σώζουν τα Πασχαλινά Αυγά!»

Συγγραφέας: Τζένη Κοσμίδου

Φιλολογική Επιμέλεια: Μαρία Ζαφείρη

Σύνθεση Εξωφύλλου: Παραμυθοχώρα

© Τζένη Κοσμίδου

Απρίλιος 2020

Το βιβλίο διατίθεται σε μορφή e-book δωρεάν για ανάγνωση και αναδημοσίευση. Απαγορεύεται η οποιαδήποτε χρήση ή η διασκευή αυτού με σκοπό το κέρδος. Για οποιαδήποτε διευκρίνηση επικοινωνήστε με τη συγγραφέα στο email tzeni1401@hotmail.com.

Σημείωμα Συγγραφέα

Πόσες γενιές παιδιών έχουν μεγαλώσει μέσα από τα παραμύθια; Νεράιδες και δράκοι, πριγκίπισσες και βασιλόπουλα, μάγισσες, πήγασοι και πλήθος φανταστικών ηρώων ανήκουν, σίγουρα, στις αγαπημένες αναμνήσεις που έχουμε όλοι από την παιδική μας ηλικία.

Τι είναι όμως αυτό που κάνει τα παραμύθια τόσο μοναδικά για τα παιδιά; Πέρα από τον ψυχαγωγικό του ρόλο, το παραμύθι μιλάει μ' έναν ξεχωριστό τρόπο στην ψυχή των παιδιών και αποτελεί μέσο για την παιδαγωγική ανατροφή και την κοινωνικοποίηση τους. Μόλις ακούσουν τη μαγική φράση «Μια φορά κι έναν καιρό...», μάς κοιτούν με μάτια ορθάνοιχτα, γεμάτα περιέργεια και ανυπομονησία. Αμέσως αναρωτιούνται πως μπορεί να είναι οι ήρωες, το μυθικό βασίλειο ή το παραμυθένιο κάστρο. Πλάθουν στο μυαλό τους ένα σκηνικό και τοποθετούν τους ήρωες σ' αυτό. Η αφήγηση μιας ιστορίας εξάπτει και καλλιεργεί τη φαντασία των παιδιών και τα διαπαιδαγωγεί ακούσια με μοναδικό τρόπο.

Το παραμύθι «Η Ρόζα και ο μικρός Κωστάκης σώζουν τα Πασχαλινά Αυγά» είναι το πρώτο από τη σειρά παραμυθιών «Οι Ονειρούληδες». Πρόκειται για μια σειρά ιστοριών με πρωταγωνιστές μικρά, αξιαγάπητα και μαγικά πλασματάκια που προστατεύουν τα όνειρα των μικρών παιδιών. Ό,τι συμβαίνει στον Ονειρόκοσμο επηρεάζει και τον κόσμο των ανθρώπων. Σε κάθε ιστορία ένας μικρός Ονειρούλης καλείται να προστατέψει το όνειρο ενός μικρού παιδιού.

Σκοπός αυτών των ιστοριών είναι μέσα από τη χαρά και την ψυχαγωγία που χαρίζει στα παιδιά ένα παραμύθι να μεταλαμπαδεύσουν γνώσεις στους μικρούς μας φίλους τόσο για τις αληθινές αξίες της ζωής, όσο και κατά των αρνητικών κοινωνικών φαινομένων και συμπεριφορών που μαστίζουν τη σύγχρονη κοινωνία.

Ευχαριστώ θερμά την καλή μου φίλη Μαρία Ζαφείρη, φιλόλογο με εξειδίκευση στην ειδική αγωγή τόσο για τη φιλολογική επιμέλεια του κειμένου, όσο και για τις πολύτιμες συμβουλές της.

Καλή ανάγνωση σε όλους!

Τζένη Κοσμίδου

Μια φορά και έναν καιρό σε μία μακρινή γωνιά του όμορφου αυτού κόσμου υπήρχε ένα βασίλειο διαφορετικό από όλα τα άλλα, το βασίλειο της Ονειρούπολης.

Οι κάτοικοι αυτού του βασιλείου λέγονταν Ονειρούληδες και ήταν μικροσκοπικά πλασματάκια με ξεχωριστές δυνάμεις. Νεραιδούλες, μικρά ζωτικά, μαγισσούλες και μικροί μάγοι που ξεχώριζαν από τα χαρούμενα χρώματα που είχαν στα μαλλιά τους ζούσαν σε αυτό το όμορφο βασίλειο ξέγνοιαστα και χαρούμενα. Η μόνη τους δουλειά ήταν να προστατεύουν τα όνειρα των μικρών παιδιών.

Βλέπετε σε μια άλλη μακρινή γωνιά του όμορφου αυτού κόσμου υπήρχε το βασίλειο των Σκοτεινών Ονείρων. Οι κάτοικοί του λέγονταν Σκοτεινούληδες. Είχαν και αυτοί μαγικές δυνάμεις μονάχα που σε αντίθεση με τους Ονειρούληδες έπαιρναν δύναμη από τους εφιάλτες των μικρών παιδιών. Κάθε φορά λοιπόν που ένας Σκοτεινούλης πήγαινε να μετατρέψει σε εφιάλη το όνειρο ενός μικρού παιδιού ένας Ονειρούλης βρισκόταν εκεί με σκοπό να τον εμποδίσει.

Πλησίαζε Πάσχα στον κόσμο των ανθρώπων και οι Ονειρούληδες είχαν πολλή δουλειά, αφού έπρεπε να πλημμυρίσουν τα όνειρα των μικρών παιδιών με όμορφες εικόνες της άνοιξης, με πεταλούδες και λαγουδάκια και φυσικά, με τα αγαπημένα τους πολύχρωμα πασχαλινά αυγά. Τα παιδάκια των ανθρώπων λάτρευαν τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά. Κυριολεκτικά δεν υπήρχε ούτε ένα παιδάκι που να μη λαχταράει να τα δει στον ύπνο του. Οι μικροί Ονειρούληδες συναγωνίζονταν μεταξύ τους για το ποιος θα φτιάξει το όνειρο με τα ομορφότερα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά και γελούσαν ευτυχισμένοι. Αυτός όμως δεν ήταν ο μόνος λόγος της χαράς τους.

Φέτος η πριγκίπισσά τους η μικρή Ρόζα, η μαγισσούλα θα αναλάμβανε την πρώτη της αποστολή! Όλοι οι Ονειρούληδες λάτρευαν τη μικρή Ρόζα που ήταν ο πιο χαρούμενος Ονειρούλης του βασιλείου. Ανυπομονούσαν λοιπόν να δουν ποια θα ήταν η πρώτη της αποστολή. Κανείς δεν φανταζόταν αυτό που θα ακολουθούσε.

Οι Σκοτεινούληδες γνωρίζοντας πόσο πολύ αγαπούσαν τα παιδιά όλου του κόσμου τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά αποφάσισαν να τα εξαφανίσουν για πάντα από προσώπου γης! Έτσι τα όνειρα των παιδιών όλου του κόσμου θα μετατρέπονταν σε εφιάλτες και εκείνοι θα γινόντουσαν πολύ δυνατοί. Για να είναι σίγουροι ότι θα τα καταφέρουν, ανέθεσαν τη δύσκολη αυτή δουλειά στον πρίγκιπά τους, τον Ξωτικένιο.

Ο Ξωτικένιος όπως δήλωνε και το όνομά του ήταν ένα ξωτικό με πράσινα μυτερά αυτάκια, πράσινα μαλλάκια και ματάκια και πολύ ισχυρές δυνάμεις! Μόλις μαθεύτηκαν τα νέα, πανικός απλώθηκε σε όλο το βασίλειο της Ονειρούπολης. Ο πρίγκιπας Ξωτικένιος ήταν πολύ ισχυρός, αφού είχε πάει σε αρκετές αποστολές σε αντίθεση με την πριγκίπισσα Ρόζα που φέτος θα αναλάμβανε την πρώτη της.

Μα δεν καταλάβατε ακόμα; Αφού οι Σκοτεινούληδες έστελναν τον πρίγκιπα τους, οι Ονειρούληδες ήταν υποχρεωμένοι από τον κανονισμό των δύο βασιλείων να στείλουν την πριγκίπισσά τους να τον αντιμετωπίσει!

Τη μεγάλη αναστάτωση που επικρατούσε στο βασίλειο της Ονειρούπολης διέκοψε η μικρή Ρόζα που καθησύχασε τους πάντες με το όμορφο χαμόγελο που φώτιζε πάντα το γλυκό της προσωπάκι, λέγοντάς τους πως ήταν σίγουρη ότι θα τα καταφέρει. Είχε δικαίωμα να πάρει μονάχα ένα μαγικό πλασματάκι σαν βοηθό. Όλοι οι Ονειρούληδες προσφέρθηκαν να την ακολουθήσουν. Οι περισσότεροι τη συμβούλευαν να πάρει μαζί της κάποιον παλιό και έμπειρο Ονειρούλη, ώστε να αγωνιστεί αυτός στη θέση της την κατάλληλη στιγμή.

Η μικρή Ρόζα με το φωτεινό χαμόγελο εξήγησε στους Ονειρούληδες ότι κάτι τέτοιο δεν θα ήταν καθόλου σωστό. Δεν θα είχε αξία μια νίκη που θα είχε κερδηθεί με ζαβολιές! Εκτός αυτού θεωρούσε πως ήταν πολύ λάθος να βάλει κάποιον άλλον να αγωνιστεί στη θέση της.

«Τα προβλήματά μας πρέπει πάντα να τα λύνουμε μόνοι μας, καθώς μόνο έτσι θα μαθαίνουμε από αυτά και θα γινόμαστε πιο δυνατοί, γιατί η γνώση είναι δύναμη καλοί μου Ονειρούληδες», είπε πάντα χαμογελώντας η μικρή Ρόζα.

Όλοι τη θαύμασαν και κατάλαβαν πως είχε δίκιο και πως μιλούσε τόσο σοφά, γιατί πάντα άκουγε τους γονείς της στο σπίτι και τους δασκάλους της στο σχολείο. Δάσκαλοι και γονείς είναι πολλοί σοφοί, καθώς γνωρίζουν πολλά και έχουν μια λύση για όλα τα προβλήματα. Έτσι ακούγοντάς τους και προσέχοντας πολύ στα μαθήματα του σχολείου η Ρόζα είχε γίνει πολύ δυνατή, γιατί όντως καλά μου παιδάκια δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη σε αυτόν τον κόσμο από τη γνώση.

Πήρε λοιπόν μαζί της ένα όμορφο κουνελάκι, αφού ήξερε από αυτά που της είχαν μάθει οι δάσκαλοί της πως τα πολύχρωμα κουνελάκια αγαπούσαν πολύ τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά.

Ο Ξωτικένιος από τη μεριά του αρνήθηκε να ασκήσει το δικαίωμα του να πάρει άλλο ένα μαγικό πλασματάκι για βοήθεια. Ήταν πάρα πολύ σίγουρος για τον εαυτό του και θεωρούσε πως η μικρή Ρόζα δεν είχε καμία ελπίδα απέναντί του.

Όλοι μαζί λοιπόν βρέθηκαν στον κόσμο των ονείρων του μικρού Κωστάκη. Ενός καλόκαρδου αγοριού που αγαπούσε τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά περισσότερο από κάθε άλλο παιδάκι. Αν ο Ξωτικένιος κατάφερνε να εξαφανίσει τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά από το όνειρο του μικρού Κωστάκη, αυτόματα θα εξαφανίζονταν και από τα όνειρα των παιδιών όλου του κόσμου και ό,τι εξαφανίζεται στον Ονειρόκοσμο εξαφανίζεται και στον πραγματικό κόσμο για πάντα.

Όταν έφτασε η Ρόζα ο Ξωτικένιος δεν είχε φανεί. Ήταν βλέπετε τόσο σίγουρος πως θα κέρδιζε τη μικρή Ρόζα που αποφάσισε να κοιμηθεί λίγο παραπάνω και να έρθει με την ησυχία του. Έτσι λοιπόν η μικρή Ρόζα πρόλαβε να βρει μέσα στον κόσμο του ονείρου τον ίδιο τον μικρό Κωστάκη και να ζητήσει τη βοήθεια του. Η αλήθεια, βέβαια, είναι πως στην αρχή ο μικρός Κωστάκης τρόμαξε. Δεν συναντάς κάθε μέρα μια μαγισσούλα με ροζ μαλλιά, ακόμα και στον κόσμο των ονείρων.

Η μικρή Ρόζα όμως ήταν τόσο καλόκαρδη και τόσο χαμογελαστή που γρήγορα κέρδισε την εμπιστοσύνη του. Άλλωστε το θέμα ήταν σοβαρό! Αν ο Ξωτικένιος κέρδιζε και εξαφανίζονταν για πάντα από προσώπου γης τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά, τα παιδιά όλου του κόσμου θα γίνονταν πολύ δυστυχισμένα! Έκτος αυτού ο μικρός Κωστάκης θυμήθηκε πως και οι γονείς του και οι δάσκαλοί του στο σχολείο από πολύ μικρό τον είχαν μάθει να μη γυρίζει ποτέ την πλάτη του σε κάποιον που ζητά τη βοήθεια του. Ακόμα, του είχαν μάθει πως είναι πολύ σημαντικό όλοι να προσπαθούμε για το κοινό καλό, γιατί αν προστατεύουμε και βοηθάμε ο ένας τον άλλον όταν παρουσιάζεται ανάγκη, τα παιδιά όλου του κόσμου θα είναι πάντα πολύ ευτυχισμένα και αυτό είναι το σημαντικότερο σε έναν κόσμο για να είναι πραγματικά όμορφος.

Έτσι λοιπόν με ένα μαγικό ξόρκι η μικρή Ρόζα, η μαγισσούλα έκλεισε όλη την αγάπη που έκρυβε στην παιδική του καρδούλα ο μικρός Κωστάκης, αυτήν και το καλόκαρδο ροζ κουνελάκι σε ένα όμορφο πασχαλινό αυγό. Έπειτα έδωσε το αυγό στο ροζ κουνελάκι να το κρύψει σε μια κουνελοφωλιά βαθιά μέσα στη γη. Το κουνελάκι, αφού έκανε ό,τι του ζήτησε η μικρή Ρόζα επέστρεψε και άρχισε να παίζει χαρούμενα παιχνίδια στην εξοχή μαζί με τον μικρό Κωστάκη. Τόσο πολύ είχε αργήσει να φανεί ο Ξωτικένιος, γιατί ήταν πάρα πολύ σίγουρος ότι θα κέρδιζε τη μικρή Ρόζα.

Κάποια στιγμή ο ηλιόλουστος ουρανός σκοτεινίασε από πυκνά σύννεφα και ένας δυνατός αέρας άρχισε να φυσά, σημάδι ότι ο Ξωτικένιος είχε φτάσει! Αφού χαμογέλασε περιπαιχτικά στη μικρή Ρόζα σίγουρος ότι θα τη νικήσει, ξεκίνησε ένα πολύ δυνατό ξόρκι.

«Άμπρα κατάμπρα ζουπουζί κάθε πολύχρωμο πασχαλινό αυγό πάνω σε αυτή τη γη, αμέσως να εξαφανιστεί», είπε και ξέσπασε για ακόμη μια φορά σε δυνατά γέλια σίγουρος ότι είχε νικήσει. Βλέπετε ο μόνος τρόπος να λυθούν τα δυνατά του μάγια ήταν να βρεθεί έστω και ένα πολύχρωμο πασχαλινό αυγό, πράγμα αδύνατο αφού τα είχε εξαφανίσει όλα πάνω στη γη! Δεν μπορούσε βλέπετε να φανταστεί πως η Ρόζα με το κουνελάκι της είχε κρύψει μέσα σε μια κουνελοφωλιά, δηλαδή μέσα στη γη και όχι πάνω, ένα πολύχρωμο πασχαλινό αυγό που έκρυβε μέσα του τόσο πολλή αγάπη!

Όταν είδε το μικρό κουνέλι να εμφανίζεται με το πασχαλινό αυγό στα χέρια δεν πίστευε στα μάτια του! Με μιας τα σύννεφα σκορπίστηκαν, ο ήλιος εμφανίστηκε και πάλι λαμπρότερος από κάθε άλλη φορά και το μέρος γέμισε με πολύχρωμα πασχαλινά αυγά! Η Ρόζα του εξήγησε πως αν πρόσεχε τη δασκάλα του στο σχολείο, θα ήξερε ότι ποτέ δεν πρέπει να υποτιμούμε και να κοροϊδεύουμε κανέναν και σίγουρα σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να κάνουμε πράγματα που κάνουν τα άλλα παιδάκια δυστυχισμένα.

Ο Ξωτικένιος κατάλαβε το λάθος του και ζήτησε από τη μικρή Ρόζα και τον μικρό Κωστάκη να τον συγχωρήσουν και να γίνουν φίλοι. Ο Κωστάκης που μόνο καλοσύνη και αγάπη είχε στην καρδιά του τον συγχώρησε στην στιγμή. Όσο για την καλόκαρδη Ρόζα όχι απλά τον συγχώρησε, αλλά με ένα ξόρκι γεμάτο με τη δύναμη της αγάπης και της συγχώρεσης τον μεταμόρφωσε από Σκοτεινούλη σε Ονειρούλη και τον πήρε μαζί της στο παλάτι της Ονειρούπολης!

Έτσι σώθηκαν τα πολύχρωμα πασχαλινά αυγά, τα παιδιά όλου του κόσμου θα γιόρταζαν το Πάσχα χαμογελαστά και ευτυχισμένα και η Ονειρούπολη κέρδισε άλλον έναν μικρό μάγο πρίγκιπα που από τότε και στο εξής θα προστάτευε τα όνειρα των μικρών παιδιών. Έτσι έζησαν όλοι καλά και εμείς, καλά μου παιδάκια, ακόμη καλύτερα!

Τέλος